

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antalkönyvnyomdája, hova az előfirtetés pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitvatartásban egy sor közlési díja 10 kr. Hirdetések jutányos áron vetetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI Á

Egész évre 5 frt. —
Félévre . 2 frt 50 k
Negyedévre 1 frt 25 k

SZERKESZTŐSÉG

Belliczey-ut, 15. szám
hova a lap szerkesztési és
szét illeltő közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

Szarvas-mezőhegyesi vasut.

Végre valahára, majdnem három évi vajudás után a szarvas-mezőhegyesi vasut is az építkezés első stadiumába jutott. A vasutat építő vállalat központi iródáját már felütötte Orosházán, honnét az összes munkálatok vezetetteti fognak, megkezdődvén már most a tracirozás.

Hogy mily fontoságú az építendő vasut-vonal. kitünik abból is, hogy az érdekelt községek és birtokosok nem riadtak vissza a nagyobb mérvű áldozatoktól sem, hogy az építési tőke beszerezhető legyen és a vasut kiépítésének mi sem álljon útjában.

Magyarország vasuti hálózata az utolsó két évtizedben óriási arányban bővült. Egymás után épültek ki a nagy vasutvonalak, a budapest-pécsi, a budapest-zimonyi, a buda-ujszönyi, az állam egymás után váltotta meg a társulatok kezén levő vasut-vonalakat, a nemzetgazdaságnak azon sarkalatos elvénél fogva, hogy a vasut-monopolium legmegbízhatóbb birtokosa egyedül csak az állam lehet. Később aztán Baross Gábor lángszelleme merész ujtásával a személy és árú forgalmat, olcsóbb díjtelek mellett oly nagy mérvben fokozta, mely minden várakozást felülmúlt és lefegyverezte a zona-tarifának ellenségeit. Eme hatalmas, korszakot alkotó reformok közlekedési ügyünket a virágzás legmagasabb fokára emelték, de egyszerűsége a vidékeket is, annak iparát, és közgazdaságát s a lakosságban felébresztették az utazási kedvet, a mely által a közművelődésnek szintén számottevő faktorává lettek.

A vidéki vasuti hálózat azonban még minden jogos érdeket kielégíteni nem képes. Az utazás ezen vonalokon nagy idő veszteséggel

jár, mivel az összeköttetés nagyon hiányos, egy-egy vasúti állomás más vasut vonalokról sokkal hamarabb érhető el kocsin, mint vasuton. Ennek oka az, hogy a közbe eső vidékek, a kisebb fontosságú vagy helyi érdekű vonalak kiépítése által, a szomszédos vasutak forgalmából kiesnek, nem lévén meg a direct összeköttetés ezen vasutvonalak állomásai között.

Hasonló állapotokon segíteni volt céljuk az érdekelt városoknak a szarvas-mezőhegyesi vasut kiépítése által is. A mezőtúr — szarvasi vasutnak Orosháza, Mezőhegyes felé történő kiépítése, Orosházát, Makót — Szedeged sokkal könnyebben megközelíthetővé teszi — mint eddig — mert ezután majd nem kell egy teljes napot részint a coupéban, részint az egyes állomásokon várakozással eltölteni, hogy a fent nevezett városok bármelyikéhez érjünk.

A másik, még ennél is fontosabb haszna a szarvas-mezőhegyesi vasutnak az, hogy parallel irányú lévén a fővonallal, annak forgalmának nagy részét ezen vonalra tereli, eltekintve attól, hogy az építendő vasutvonal mentén lévő községeket és nagyobb uradalmakat, a vasuti hálózatba bevonja.

Örömmel üdvözljük tehát a szarvas-mezőhegyesi vasut létrehozóit, az ő érdemük lesz majd, ha vidékünk kereskedelme, ipara és mezőgazdasága élénk lendületet vesz, a mi bizonyára megtörténik, ha a szarvas-mezőhegyesi vasut kiépítve leend.

Kell-e politikai lap vidéken?

Bizony bizony a „fin du siècle“ sok furcsa meglepetést tár a gondolkodó ember elé! Sokszor olyanokat olvas az ember nyomtatásban, hogy megdöbbenve tünődik azon: vajjon a század végén nem vissza felé lépdünk-e; mert olyan retrograd irányú és avas „egyéni nézetek“ merülnek fel néha-néha klubokban, ujjág papiroson, hogy a felvilágosult század összes vívmányai s a szabadon gondolkodó emberek legmagasabb elvei szinte veszélyeztetve lenni látszanak.

Azt, hogy manapság a vidéki politikai lapok létjogosultságát is kétségbe vonják, szintén a retrograd irányú, és avas „egyéni nézetek“ közé sorolhatjuk és méltán, mert ép oly joggal mint ezt teszik, kétségbe vonhatnák, hogy szabad-e gondolkodnunk, vagy lélegzenünk, ha erre előbb patentet nem váltottunk.

Hogy kell e a vidéken politikai lap, kell ám de menniye. — Nagyon is nagy „értelme és létjogosultsága“ van annak a vidék egyszerű népénél, mely csakugyan önzetlen vezetőkre és jóakaratu felvilágosításra szorul. Mert szó, a mi szó, de ebben a tekintetben még nagyon csehül vagyunk.

Tény az, hogy a mi népünk még nagyon is „tudomány nélkül való.“ Pedig régen mondják már azt, hogy elvesz az a nemzet, mely annélkül vagyon. Hát helyesen cselekszik minden jóra való hazafi, ha nem hagyja elveszni, hanem iparkodik fátylát gyujtani az ő elhomályosult gondolkodási kamarájukban.

Ami jóra való népünk értelmi fejlettsége még nagyon is rászorul a fejlesztésre; legnagyobb része csak annyit konyit a politikához

PÁROZSA.

CSAK ŐN, CSAK ŐN.

Ha az utcán, a sétatérben
Bolyongva végre láttam önt:
Legszívesebben én reám mosolygott,
Legszívesebben én nekem köszönt.

A bálokon az első tourát
En vélem tánczoló körül
S én válogattam kényem-kedvem
Szerint a négyesek közül.

Visitejeimkor kedvemért a
Legszívesebben ruhát öltötte fel
És titkait is — senki másnak,
Csupán én nekem fődte fel.

Elmondta hányszor, oh de hányszor,
Hogy nincsen önnek senkije,
Kivel bizalmas szót cserélhet,
„Csak ön, csak ön! Oh elhigye!“

S nálamnál boldogabb halandó
Nem volt talán az ég alatt,
Mig egy napon elmondta ön, hogy
Kérője kettő is akadt.

Ifju az egyik, pörge bajszu,
Ügyis, beszédes és okos;

Alacsony, potrohos a másik
S bár hat ökor — de milljómos.

Apát az ifjú hódítá meg,
Anyát viszont a milliök.
Azt tartja, hogy a boldogsághoz
Nem kell se élcz, se czifra bók.

Az ifjú a jövőre büszke,
A multra már a milljómos,
Mert hát — előttem mért tagadná? —
Ő kellme biz kissé koros.

Azaz nem Matuzsalem éppen,
Ötven körül jár legfőlebb. . .
S én boldog! döntheték a parthiek
Közül melyik előnyösebb.

Vásárhelyi.

Egy mulatság eseménye.

(Beszély)

Tudom, mert számtalanszor hallottam, de magam is tapasztaltam már, hogy a vidéki lapok tárczáit éppen nem, vagy igen ritkán szokták elolvasni; ezt azzal indokolják, hogy hiszen ott vannak a napi lapok és szépirodalmi folyóiratok ilyenmü közleményei, melyek ismert nevü írók tollából kerülnek ki és eredetiségüket, élénk előadásukat s vonzó leírásukat tekintve inkább méltók az elolvasásra, mint a helyi lapok tárczái, melyek nem ritkán egy-egy ambítozus fiatal ember írói szárnypróbálgatásait foglalják magukban. Ez a tudat azonban nem riaszt vissza, mivel — azt merem hinni mindezek dacára is, hogy talán mégis lesz egy-két nyájas kíván-

csi olvasó, a ki kezébe véve e lapot, ha másból nem is, hát csupa unalomüzből vagy az édes álom elővárázsolása céljából szentel néhány percet az alábbi igaz esemény elolvasására.

Mily fenséges örök ifju, virágos öltözött május! Illatos virágaival, zöldülő vetéseivel, erdeivel és az ég kedves énekes madaraival költői hangulatba hozza még a próza lelkeket is, annál inkább megtörténik ez a romantlan ifjúsággal, mely még nem sülyed le a realizmus porába, mely nem nézi a világot a pessimisták szemüvegén, hanem telve van idealizmussal, meleg lelkesedéssel minden iránt a mi szép, jó és nemes.

Különösen, a kisvárosi egyhangu élet megszüntetésére, felevenítésére igen jó szolgálatot tesz az elevenvéri fiatalok. Ily arany ifjúsága volt évekkkel ezelőtt Sz. mezővárosnak is midőn az év legszebb hónapjában majális rendezése fölött tanakodtak.

Nem is hiszi tán az, a ki nem próbálta, hogy mennyi akadályt kell leküzdeni s mily sok mindenre ki kell teljeszkednie a rendezőség figyelmének, ha azt akarja, hogy a mulatság minden tekintetben sikerüljön.

Már napok óta feszült kíváncsisággal várta Sz. városka összes szépsége, vajjon az arany-fiatalok létre tudja-e hozni az annyira óhajtott majális?

— Sok tanácskozás, intézkedés után végre határozatba ment, hogy a várostól nem messze fekvő szép kiterjedésű erdőben meg lesz tartva a majális. Kiválóan a leányok vették nagy örömmel e hírt és az egész város színejeva erősen készült, nem is beszéltek egyébről a délutáni oszonna alatt és a kis sétányon, hol este tíz óráig rendezés — ha az idő engedte — nagy társaság szokott összejönni.

Meg lett hívva az egész városka mulatni szerető publikuma. A leányok elkészíték lenge ruháikat, mert kérem, akkor még nem derogált a leányoknak a varrás

hogy választáskor enni, inni és „éljenti“ kiáltani szokás.

Hogy mit akar a szabadelvű, a függetlenség, a nemzeti párt, abból nagyrésze csak annyit ért, mint Mak Kinley vámpolitikájából, a szocialisták törekvéseiből, vagy a valuta rendezésből, meg a közigazgatási reformból. — Bizony szükség van arra, hogy a vidéki egyszerű nép is fel legyen világosítva arról, hogy a hazafiság nem különleges szabadság, mely csak egyes emberek lelkében van meg, azoknak lelkében, kik választáskor a közös ügyes kormányt szidják, vagy áldják. A vidéki választó szintén csak ember, ép ezért joga is van ahhoz, hogy minden irányban felvilágosítsák, ezt pedig csak úgy lehet elérni, ha nem egyoldalú tanokról és talán tévhitekről oktatjuk ki őket, hanem modja akad meghallgatni azt, hogy hát mit is mond az a másik. Ha a fővárosi embernek szabad politizálni; miért ne volna szabad a vidékinek is? És ha a fővárosban van „értelme és létjogosultsága“ a politikai lapnak, miért nem volna annak vidéken is? Sőt bátran állíthatjuk, hogy a vidéken még inkább. Az a vidéki gazda ember, a ki ugye lehet csak egyszer egy héten vesz kezébe ujságot, akkor is azt, mely az ő városában lát világot, miért ne találja meg abban a politikát is, lehet hogy nem az ő szája ize szerinti politika lesz — de se baj, mert ott a hol akad ujság a mely megmagyarázza, hogy Magyarország 67 óta olyan fejlődésre emelkedett, a minő más államok életében mese számba megy, hogy a 67 éves alapon álló kormányok uralma alatt hazánk tekintélye, ipara, kereskedelme hadügye oly hatalmasan fejlődött, hogy ma nap már kiváló és irigylet helyet foglal a nemzetek asztalánál, bizonyára fog akadni egy másik is, a mely ezt tagadni fogja, megczáfolni igyekszik a liberálisok igaz liberálisusát, a mely csak most, a napokban ulte egyik legszebb nagy időre kiható, fontos diadalát.

Álljon az a lap bár milyen eszmének szolgálatában, tartozzék bármilyen párthoz fontos missiot teljesít, csak tárgyilagos és meggyőződedést keltő módon igyekezzék eszméinek, politikájának híveket szerezni, vagy a már megle-

vőket hitőkben megerősíteni. Ily formán az a vidéki lap is faktorává lesz a közművelődésnek, mert hiszen a vidék józan gondolkodású népét a napi kérdésekről, a politikában felmerülő fontosabb mozzanatokról felvilágosítani annyi, mint fejleszteni annak értelmiségét, ezzel pedig a közművelődés ügyét viszi előbbre hatóságban, mint akár mi más módon — a vidéki sajtó.

S—r.

C S A R N O K.

Szuplikánsok és a kolera.

Irta: Bolygó.

(Folytatás)

Számos kisebb-nagyobb falu meglátogatása után Balassa-Gyarmathra. a megye székhelyére igyekeztünk. Az eddigi helységekről nem sokat tudtunk előbb, bár akadt közöttük nevezetesebb is. Ilyen volt Szirák (Jenő tanár úr ősi fészke), Bér, [Béri Kelemen és Béry Gyula e kedves ismerőseinknek szülőhelye] akkor még csak arról volt nevezetes, hogy lakosai büszkeségének fokmérője a gyümölcs termés quantuma volt most már a jó bérleket is végleg megnyomorította a filoxera. A palóc Bagyonhoz kegyelet vonzott, mint apám születése helyéhez: Berczel, Kövesd, Guta, Sáp, Legénd, Agárd, Petény, Bánk, Romhony — mily szép hangzású nevek! Ámde a megye székhelyének látása, melyről már a földrajz is bővebben szól, ez képezte óhajaink netovábbját.

Szügyben már nagyon ijesztettek, azzal, hogy Gyarmathon nagy a kolera. Nem is felejtettük el részvétünk kifejezését a szegény gyarmathiakat illetőleg, kiknél ott tanyáztak a fekete halál.

Hanem azért, mikor be értünk a csinos városba megfellekedtünk a veszedelméről. Ez annál, könnyebben ment, mivelhogy nagyon jól találtuk magunkat „kovártélyunkon“ a tanító uréknál, hol a tanítóné asszony mint elkövetett azért, hogy jól érezzük magunkat. Férje a bécsi világiállásra menekült a kolera elől s a temetések Horváth Miklós, selmeczi V-ik osztályt-végzett diák végezte teljes hideg vérrel és nagy buzgósággal. A tanító fia Gyula és Kálmán igazpajtásokként segítettek hivatásunk javára.

Éppen ebéd ideje volt, mikor Horváth Miklós megjelent köztünk. Szép fekete haja és bajszkaja, sötét szemei igen rokonszenves benyomással voltak ránk. Tekintélye folyton növekedett előttünk, a mint élénken beszélt az napi functioit.

— Kedves néni kérem, ugy-e csak az a hat temetés van délután?

— Igen édes Miklós, többet nem jelentettek még, de hát talán csak nem kevesli?

— Óh, Isten ments! Csak azért mondom, hogy tegnaphoz képest ma jóval kevesebb. Tegnap tizen-nyolczat kísértem ki.

— Téged ki fog eltemetni, kérde a kisebb tanító fiu, a nagy imposztor, Kálmán, kit általában Kalyonak neveznek?

— Majd elhalgatsz, te semmiházi! szól édes anyja feddőleg.

— Hát' iszen Miklóst is „megütheti“ a kolera.

Majd eltemetsz te öcskös, szól komoly enyelgés-sel Miklós.

Már sok izben éreztem, most pedig, hogy erről folyt a beszélgetés határozottan elhittem, hogy a mit érzek az a kolera szaga. Az utcákon is érezhető volt, s Miklós nagy mértékben hozta a karból illatot.

Mind az által Gyarmathon, a kolera tól való félelem érzete távol maradt tőlünk. Csak a karból illatboszantott egy kissé, De hát ki tehet róla hogy kolera-szag ilyen?

Gyarmathról Losonc felé vitt utunk s ez az út már valósággal a síralom völgyén vitt keresztül.

Meghatóbb momentum volt a sok közül, mikor Nagy Kürtös felé közeledtünk; a falu közelében hallatszott a harangok zúgása. S a mint a parti úton, a faluba tértünk, pillanatra megállapodtunk. Csodálatos menet volt szemünk előtt... Nagy temetés! öt koporsót vittek egy más után a temetőbe: három nagyot s két kisebbet.

— Nézd, a kolera! mondom utitársamnak.

— Az ám; ezeknél is itt van, szegényeknél.

Egyenesen a paplakra mentünk, hol azonnal uszonát hoztak, hideg tejet. A glaza érkezett lelkész nagyon el volt keseredve a kolera miatt.

— A kis lányom, szegény leánykám, ugy látszik megkapta a kolera. Tessék fiúk, igyák meg azt a tejet. Én megyek a kislányomhoz, megbocsássanak.

— Gyertünk innen, mondom Lajosnak; itt alkalmatlanok vagyunk mostan.

— Igjuk meg ezt a tejet.

— Nekem nem kell, nem esik jól.

— Miért, kérde Lajos csudálkozva?

— Csak. Mert kolera van.

— Mi főzünk hozzá? Igazán nem kell a tej?

Akkor megiszom azt is, ha megengeded, nekem jólesik.

— Csak idd meg. Nekem itt nem kell semmi.

— Fura! Hát hiszen ők is esznek, mert ha nem ennének, akkor kolera nélkül is végők van!

— Az igaz; de én nekem most nincs étvágyam.

Lajos így meguzonnázott, s azután indultunk. Nem nagyon tartóztattak: pedig itt lett volna éjjel-szállásunk, mert a második szuplikáns stáció távolabb esett és már késő délután volt az idő.

a mamák szorgoskodtak a sok sült és tésztás elkészítésével, a papák pedig a legjobb boraikat töltögették palackokba. A rendezőség már eleve kijelölte és elkészítette a táncz helyet, gondoskodott zászlókról s megfogadta a hírneves világlátott Nácsi jbandáját is és mivel a majális a szöke Duna melletti erdőben volt tartandó, mindennemű kisebb vízi járműről is bőven gondoskodtak, egy szóval minden lehető megtettek. — Egy gondolat azonban nyugtalanította őket, hogy nem fogja-e egy hirtelen támadó zápor lehetetlenné tenni a természet lágy ölben a kedves mulatságot?

Végre felvirradt a várva-várt nap, a mennybolt tiszta kék azurján — teljes pompájában ragyogott az ég királya; nem volt egy felhőpontocská sem látható, mely aggodalmat kelthetett volna.

Tehát a legderültebb hangulatban vidámitó zenező mellett zászlókkal történt a kivonulás a szép erdőbe, hol a különféle madarak kellemes dalokkal fogadták az érkezőket.

Mindenki pompásan érezte magát az énydús levegőben, melyben az erdei virágok illata vegyült. A fiatal-ság animóval tánczolt, udvarolt, majd beljebb hatolt az erdőbe felkeresve a gyöngykét, nefelejtset és a többi virágokat; a mamák és papák is megtalálták a nekik való legkellemesebb szórakozást.

A majálisozók között volt H. Elemér is, ki eredménytelenül udvarolt M. Mariskának, kit a városka Venusának neveztek, de ugyancsak rá is illett e név, mert termete karesu, haja hollófeke, szemei pedig mint fekete gyémántok ragyogtak az üde arcon s ki e szemekbe mert tekinteni; annak egész lényén bizonyos de-lejes erő villant keresztül: az el volt büvölve. Elemér valóságos rajongó szerelemre gyuladt Mariska iránt, már a farsang folyamán megtartott egyik fényes bálon.

Elemér csinos külsővel, megnyerő modorral birt, hozzá tisztességes állást is visel a vármegyénél, szóval jó partije számba ment. Mint ilyenek a kis város bár-mely szép hajadona készséggel nyújtotta volna kezét.

Mariska azonban e tekintetben kivételt képezett, ő nem gyűlölte ugyan Elemért, de hidegen hagyta széptevése és nevévé lenni semmi áron sem tudott volna, pedig minden alkalommal gyengéden érezte Elemér vele, hogy mennyire szerette, hogy rajong érte s oda adná üdvét, boldogságát bírásáért. Mariska hidegsége azonban nem tette őt csüggedővé, sőt még inkább fokozta benne a kitartást, élesztette érzelmegzagd lelkében a szerelem tüzét, melylyel azt hitte, hogy végre is csak fel fogja olvasztani azt a jégszívét, mely őt befogadni oly nehezen tudja.

Keresve-kereste az alkalmat, hogy Mariska közelébe lehessen, s így határtalan volt öröme, midőn az ő indítványára sikerült a majális létrehozni. Már előre ezer és ezer tervet szőtt szerelmes agyában, hogy miképen fogja az ő eszményképének a szepet tenni, hogy miképen fogja egy kedvező pillanatban a szabad természet templomában térére esve elrebegni ezt a szót: szeretek!

Délután a fiatal-ság csomakázni ment; ezt felhasználva, Elemér ügyesen úgy intézte a dolgot, hogy ő Mariskával egyedül indulhatott a fellobogózt és virág-füzérel díszített sajkán a Duna tulsó partján lévő szigetre. Vigan siklott a kis jármű a hatalmas folyam síma tükrén, már messze elhagyták a többiek, midőn elérkezettnek hitte a kedvező alkalmat és a kezdetben gyorsabb méretű evezősapások mindegyre lassabbak lettek, majd Elemér bevonva az evezőket, egyedül Mariska által kezelt kormányra és a Duna játszi hullámaira bízta a könnyű járművet; ekkor megkezdte élőszóval kifejezést adni Mariska iránti azon szenvedélyes érzelmeinek, melyek egész valóját már régóta eltöltötték.

Elálmélkodva, és kifejezésteljes szép nagy szeméit az ifjura csüggesztve hallgatta a fiatal szép leány imádójának érzelmegzagd szavait és egész öntudatlan távozott gondolataival azokon, elfeledve azt, hogy a Duna közepén vannak és a kis sajka egyedül az ő kis kezének biztossága által vezéreltetik.

Már közel voltak a szigethez, melynek aranyas ber-

keiben a társaság többi tagjai czélt érve, heverésztek s vidám kacajjal tölték be az erdőt.

— „Lehet-e reményem, ezek után?“ — kérde az ifju, a szép leányt, ki már-már azon volt, hogy rég el tőkelt elhatározását, hogy nevévé lenni egyáltalában nem képes és nem hajlandó — tudomására hozza, midőn mindketten egy erős razkódást éreztek és a következő másodperczen Mariska hanyattvágódva, bukott le az alacsony kis járműről a Duna hullámaiba. Elemér egy percet sem tévővázott s beugrott a tündéri lény után s megragadva a már-már süllyedő, erős karjaival és a csónakokon elibük törtető segítségével a parton állók örömrivalgásai között szerencsésen megmenté.

Két hét mulott el ezen esemény után, mikor a szép leány a fentiek folytán kelotkezett betegségből lábadozni kezdett.

Salonjában ülve találta Elemér Mariskát, kinek szép arcát a kiállott betegség nyomai még érdekesebbé és szebbé tették.

— „Köszönöm önnek életem megmentését — szívt Mariska kis kezeit Elemér kezei közt felejtve és szeméit sokat mondólag függesztve az ifjura — ily nemes tett bizonyára jutalmat érdemel.“

— „A kis sajkában tett kérdésre a közbejött esemény folytán válaszmunkal ugy is adós maradtam, ha gondolja, hogy kezem elnyerése elég jutalom leend nemes tettéért, ugy megadom a választ: legyünk boldogok!“

A következő héten már hozták a helyi lapok ezen érdekes hymenihirt: Holló Elemér képzett és szorgalmas vármegyei tisztviselő, a napokban jegyet váltott Mátray Gábor szép és művelt leányával, Mariska kis-asszonnyal.

Amicus.

Valami Nagy-Istvácinnal kisebb faluban Csemiczky nevű jólelkű uraság szörnyen aggódott miattunk.

— Nem félnek?

— Bizony már este lesz, mire Kis-Zellőbe érünk, mondom halkán.

— Hiszen itt maradtnak, szívesen látjuk. De ez a kolera világ! Van valami szer magukkal a kolera ellen?

— Nincs, de majd veszünk „borovicskát“ azt mondják, hogy az jó.

E szavaimra elnevette magát az úri család, és idegen nyelven szölköztek egymásközött valamit s úgy látszik sajnálkoztak fölöttünk. Ott tartottak bennünket s másnap útra bocsátva, át nyújtottak egy csomagot.

— Vigyék ezt magukkal fiúk. Itt van kockacukor, ebben a kis üvegesében pedig igen jeles cseppek vannak. Ha valamelyikük nem jól érezné magát, ezekből a cseppekből vegyen be cukorra cseppentve néhányat: az nagyon jól fog tenni. Csak vigyázzanak és el ne felejtsek azt tenni, a mit mondunk.

Átvettük a csomagot köszönettel és a falu végén letelepedvén, a cukrot kicsomagoltuk. Szép csomó volt s mi azonnal megosztottunk rajta, fogyasztván azt az egész utunkon a meddig tartott. A cseppeket is őrítettük egész hazáig.

El ne veszítjük; hátha nálunk is kolera van odahaza, akkor jó lesz majd!...

— Itt is adhatnánk belőle valakinek, mondom teljes jó szívvél.

— Ah, minnek? S ezeken már nem lehet segíteni!

[Vége következik.]

Ujdonságok.

— **Kinevezés.** Schröder Kornél gyulai ügyvédet, Tallian Béla főispán, tb. megyei főügyészé nevezte ki.

— **Megerősített alapszabályok.** A szarvasi ö. t. e. alapszabályait a belügyminister jóváhagyta azok a napokban kiadott le a füzolgabírosághoz, s onnantól az egyesület elnökségének.

— **A pótvásár.** A kolera nemcsak ijedelmet és rettegést okozott városunkban, de elrontotta az idei őszi vásárt is. Sok utánjárásal sikerült kieszközölni a kereskedelmi minster engedélyét, hogy városunkban az elmaradt októberi vásár helyett november hó 18 és 19 napjain pótvásár tartassék. De a megtartott pótvásár, bár nagy reményeket senki sem fűzött hozzá, egy jó heti piacczal sem ért fel. Idegeneket alig lehetett látni a vásárlásban, az eladók meg a vevőknek alig lehetett látni a vásárlásban, az eladók meg a vevőknek alig lehetett látni a vásárlásban, az eladók meg a vevőknek alig lehetett látni a vásárlásban.

— **Nagyreményű tolvaj — esemete.** Alig végezte be a libapásztori tanulmányait P. Kis Antal Öcsödön, már élnék vágyat érzett a mások pénzét azok tudta nélkül, könnyű módon megszerezni. Egy tél év óta négyszor cserélt gazdát, a mind egyik helyről a kapott utlekeken kívül, gazdája pénzét vagy ruháit elvitte el magával. Legutóbb az édes anyja ládája fiát dézsmálta meg, hét forint ötven krajczárt el is lopott belőle. Bejött Szarvasra, egyenesen a Sas vendéglőbe ott megva-sorázott háromszor és a maradék pénzből ellátta magát jó fajta szivarokkal. A fiú költségei feltűnt a vendéglőben jelenlévőknek kik csakhamar értesítettek a rendőrséget, a hol már a károsult anyja, fia tolvajlását bejelentette. A rendőrség ezuttal elég gyorsan kerítette kézre a jó malacat, ki a hüvösön, egyelőre egy vacsorával is beérte a három helyett.

— **Körvadászat.** A kácsi közbirtokosság f. hó 21 én nagy körvadászatot rendez Kákán. A vadászat végzetével lakomára gyűlnek össze a nimrodok, megünnepelelni a vadászat eredményét.

— **Táncpróba.** A Bárány vendéglő nagytermében szombaton este tartották meg Dobos Adolf táncztanító növendékei a táncpróbát. Szépszáma, jobbjára a növendékek hozzátartozóiból álló publicum, népesíté be a táncztermet élénk, érdeklődéssel nézve az apróság ügyes tánczát vidám, mulatozását. A nagyok sima parkettjén a kicsik és othon érezték magokat, a fiúk ügyesen forgatták a tánczosnékat, kiknek nem volt alkalmuk a szünóra kivételével, alig egy perczig is ülni a mama mellett. A négyeseken kívül kormagyart is tánczoltak, a melynek betanításával derék dolgot végzett városunk jövevű táncztanítója: Dobos Adolf. Reggel felé meg senkinek sem volt kedve hazamenni, a táncz ki nem fárasztotta a kicsinyeket egysé volt még álmos. — Az első tánczmulatság öröme tartotta őket ebben reggeli három óráig a mikor aztán elhullgatott a zene elsötétült a terem, a tánczosok meg táncosnők jól eső álomba merülve álmodtak otthon eszéjáról, keringőről tánczról és tánczosokról.

— **Jótekönyv adomány.** Az első magyar ált

biztosító társulat, a szarvasi ö. t. e-nek már korábban adott ténzsegélyt, 50 frttal szaporította meg.

— **Furfangos család.** A családnak nem minden lelemény nélküli eszközt használta fel valaki a vásár alkalmával. Tudvaló, hogy a körös hidján már nem vesznek vámot, mégis a hidon kocsival átkelő vásárokat nem kis meglepetésükre csütörtök este egy harsány hang állította meg, vám pénzt kérve tőlük. A mitsem sejtő vásárosok minden ellenkezés nélkül fizettek néhány krajczár hidpénzt az ismeretlen vámszedőnek, a kit most a rendőrség minden felé keres.

— **Kondoros** községe képviselőtestülete mult csütörtökön gyűlést tartott az italmérés mikénti kezelése tárgyában.

Hymen. Sima Gyula, nyomdász f. hó 19-én váltott jegyet Budapesten Hoske Károly bájosleányával Etelek a kisasszonnyal.

Meghívó. A szarvasi dalkar f. 1892. évi november hó 26-án szombaton a „Bárány“ vendéglő nagytermében saját pénztára javára zárkórú tánczmulatságot rendez. Megnyitól a dalkar fog néhány műdalt előadni Kezdeté 8 órakor. Beléptidj: Személyjegy 80 kr. Családjegy 2 frt.

Irodalom.

Ifj Nagel Ottó könyvkeresésében Budapesten, Múzeum-körut a Nemzeti-színház bérházában megjelent Knorr Alajos „Önügyvéd“ je ötdik kiadásának 4-ik füzeté, melyben folytatja az okiratok kellékeinek ismertetését, szól az okiratok kiállításánál alkalmazandó tanukról; felsorolja azokat az okiratokat, melyek közjegyzői kénszer alatt állanak, nevezetesen azokat az okiratokat, melyek bizonyításnál csak mint közjegyzői okiratok használhatók, a jogügylet érvényességéhez megkívántató közjegyzői okiratokat. Ezután ismerteti az okiratoknál használandó bélyeg és illeték iránti törvényeket és szabályokat, közli a fokozatos bélyegilletéki táblázatokat, melyek az okiratoktól járó s értékarányához képest emelkedő bélyegilletékek kiszámítására szolgálnak; a bélyeg és jogilletékek mentességeit is, a közvetlenül lerovandó illetékek szabályait. Ismerteti a közjegyzői intézményt, a közjegyzőnek hivatását, működését, eljárását okiratok felvételénél, másolatok, fordítások, névelőírások, könyvkiadások hitelesítésénél, okiratok előmutatása időpontjának bizonyításánál, értesítvények kiállításánál, váltó olvasóknál, okiratok és értékneműek őrzésénél: szól a közjegyzői díjakról, közli a közjegyzői díj szabályzatot; okiratot felvételeért váltó és kereskedelmi papírok óvásáért, készpénz és értékpapírok ideiglenesen őrzéséért, a közjegyző által munkadíj megkalkulásoknál, okiratok másolatának kereskedelmi könyvek kivonatának, fordítások névelőírások hitelesítéséért, hagyatéki letározásért, tárgyalásért, vételár felosztásért, gondnoksági és zárlati esetekben teljesített össze íráskört, bírói megbízásból teljesített cselekményekért járó díjazások szabályait; szól a közjegyző felelőségéről s ezzel az okiratok általános kellékeinek ismertetése befejezést nyer. Az egyes okiratok közül első sorban szól anyilatkozatokról különösen az elismervényekről és nyugtávrányokról és falhoz 14 íromány példát; felmondásokról 7 íromány példával; bizonyítványokról és bizonyítványok bélyegmentességéről. — E bő tartalmu füzet ára 30 kr.

Egy kis meglepetés számba mehet a Magyar Nők Lapjának a heti száma. E szép kiállításu hetilap, melynek a magyar családi élet fejlődésében, a közvilés emelkedésében oly nagy érdemei vannak tizen két éves pályafutása alatt: e legújabb számával óriási emelkedést mutat. Változás történt a szerkesztésében is, a mennyiben a szépirodalmi rész vezetését Zempléni Árpád ismert költő, a könyvbírálló tisztet Róna Béla fiatal eszterikus vette át. A szöveg között sikerült tollrajzok vannak Szánthay István fiatal magyar művészöl. ki a mult évi tárlaton tűnt fel „Csatautján“ című nagyszabásu képével. Szánthay különösen főrangu körökben ismert és kedvelt egyéniség. E tollrajzok valóban a legszebbek, a miket eddig magyar hetilapokban láttunk. Zempléni Árpád Széchenyiről is egy mélyen járó történelmi rajzot, Mész Károly Lajthántul népdalokat közöl oly sikerült fordításokban, melyek vetekednek az eredetiek zenéjével és üdőségével. Illusztráció egyik szép reményekre jogosító tagjának Este című költeménye is. Bródy Sándortól, kinek „Regény-tárgyak“ című legújabb kötete valódi irodalmi esemény

elbeszélés van a lapban, „A fehérhaju Domoszlainé“ meséje. Szánthay István két gyönyörű tollrajzával élénkítve.

A forradalmi ereklék megőrzése tárgyában Vajda Jánosnak, a legnagyobb magyar költőnek erélyes felzólalását olvassuk a tárczában. Róna Béla, Bródy új könyvét különösen, s írói egyéniségé általában ismerteti. Érdekes adalék a magyarországi boszorkánypörök történetéhez Pataki István „A brakosztoné“ című dolgozata is, mely Ebers György ismert modorában, novella stílusban adja elő a száraz történelmi tényeket. A népes írói versenyben maga a szerkesztő Maróth Erzsébet részt vesz Gizi című kedves humoru novellájával. A lapot háztartási, orvosi művészeti stb. rovatok zárják be. E számmal egyidejűleg küldötte szét a hiadóhivatal a Női szépség tanakönyvét is, mely egy nagyvilági hölgy hátrahagyott iratai után készült s biztos utmutatásokat közöl a szépség ápolása, tentartása és a legmegbízhatóbb szépítő szerek bevásárlási forrásai felől. E könyvet a lap negyedéves előfizetői ajándékba kapják. Előfizetési ár: félévre 3 forint, negyedévre: 1 frt 50 kr. Melegen ajánljuk olvasóinknak.

Közgazdaság.

Felhívás a vármegye gazda közönségéhez!

A békésmegyei gazdasági egyesület cél szerűnek látta a cukoripatermelés érdekében egy „répatermelési szakosztály“ létesítési, azon célból, hogy a gazdaközönségnek érdekeit e fontos ügyben is előmozdítani, ha szükséges, azt megvédeni alkalma legyen.

A szakosztály megalakulván, f. évi okt. hó 23-án ülést tartott, mely alkalommal első sorban a cukorrépa termelési szakosztály teendőit tartotta szükségesnek körvonalozni és megállapítani; kimondá ugyanis, hogy a szakosztály célja leend:

a) A cukorrépa termelés meghonosítása vármegyénkben,

b) A cukor és takarmányrépa rationabilis termelésének előmozdítása,

c) A cukorrépa termelés jövedelmezőségének fokozása. Ezáltal nemcsak a föld hozamának emelése, s általában a földművelés és állattenyésztés fejlesztése célozthatik, hanem a vármegyénkben felállítani célozott cukorgyár előfeltételeinek biztos előkészítése is. E végből a szakosztály felőle a répatermelés körébe vágó minden ügyet és kérdést. Így a répa fajok, — különösen a takarmányrépánál, — kiválasztását, a répa művelés módját és eszközeit, a munkaerő alkalmazását és módját, a répa felhasználását, a répatörköly és hulladék értékesítését és conserválását, a takarmányrépamag termelését és kísérletezést stb. Az utóbbi kiterjed:

1. A művelésre. Föld előkészítés, szántás, vetés, kapálás, egyelés, halmozás, kiszedés, szállítás és értékesítés módjaira és eszközeire. Megfigyelés tárgyává tétetnek a különböző gépek, eszközök, s a jöknak és viszonyainkhoz alkalmasnak bizonyultak terjesztésnek, a gazdaközönség figyelmébe ajánlatnak.

2. A trágyázásra. Különösen a műtrágyák alkalmazása tétetik tanulmány tárgyává.

3. A termelési és művelési viszonyokra. Feles, haramados, házi, szakmány és napzamos erővel való művelés.

4. A talaj tanulmányozására.

Ezeket kívül kiváló figyelem tárgyává teszi a szakosztály a termelők viszonyát a gyárosokkal szemben, s így a gyári szerződések feltételeit is, valamint a gyárosok és termelők között fölmerülő viszályok elintézését is.

Felteslegesnek tartjuk ma már, midőn vármegyénk minden vidékén nemcsak kísérletek, de nagybömbvű termelések is történtek, a cukorrépa termelés hasznos voltáról hosszasan beszélni, legyen elég csak annyit jagezünk meg, hogy azoknak, akik a cukorgyárak részére kisebb-nagyobb mérvben termeltek, épen nem volt okuk ezt megbánni, de nem is lehetett mert — dacára az utóbbi éveknek — ezen növény termelésére alkalmasnak épen nem mondható időjárás voltára, mégis 80 — 150 forint brutto bevétellel jutalmazta kis hold a nekön a gazda fáradozását, mely összegből, ha a művelési költséget, a vetőmagot, beszállítást levöljük, még mindig oly szép tiszta jövedelem marad, hogy egyből előnyöktől eltekintve is, minden gazda meg lehet elégedve annál is inkább, mert föterményünk, a buza tiszta hozama is messze maradt attól!

De a mostaninál még előnyösebb kilátásaink nyílnak azon esetben, ha a cukorrépa termelésébe mélyebben bele megyünk, mert az utóbbi időben — tekintettel cukordús répánkra, — élénk mozgalom indult meg egy nagybömbvű cukorgyárnak vármegyénk területén leendő létesítése érdekében, s miután ezen mozgalom élén vármegyénk egyik, — a közgazdaság fejlődése iránt me

gen érdeklődés — ifjú fő ur nagybirtokosa áll, nincs okuk kétkedni, hogyha a cukorgyár üzeméhez első sorban megkívántató cukorrépa mennyiség termelésére gazdaközönségünk vállalkozik, ezen mezőgazdaságunk jövőjére oly nagy horderejű eszme létesülni is fog, s ez által mezőgazdaságunk oly kedvező lendületet veend, melynek haszna kiszámíthatatlan de épen azért, hogy ezen vármegyénk mezőgazdaságát, jószágtenyésztését és munkásviszonyait kedvezőbbé, s illetve jövedelmezőbbé átalakító eszme létesülhessen, szükséges, hogy gazdaközönségünk, saját jól felfogott érdekében is kezdje meg a cukorrépa termelését legalább kisebb területeken, eltekintve annak jövedelmezőségétől, — már csak azért is, hogy conservatív hajlamu népünknek módot és alkalmat nyújtson a cukorrépa termelés módzatainak megismerésére, s hogy ezáltal meggyőződést szerezhessenek a kétkedők, a cukorrépa termelésnek tagadhatatlanul hasznos voltáról.

Ez alkalommal, a midőn a cukorrépa termelésre a gazdaközönség figyelmét felhívni óhajtjuk, csak arra

figyelmeztetjük a termelni szándékozókat, hogy még most készítsék elő a répa alá használandó földet annyiban, hogy azt 25—32 cm. mélyen felszántásák.

A békésmegyei gazdasági egyesület répa termelési szakosztálya bárkinek és bármiben szívesen áll szolgálatára, s nemcsak felajánlja e téren minden tekintetben szolgálatait, de egyszersmind fel is kéri a gazdaközönséget, hogyha bármiben aggályai lennének, avagy a termelés körüli teendőkre nézve óhajtana tájékoztatást szerezni, szóval minden idevágó kérdésben, szíveskedjék akár a szakosztály alulirt elnökéhez, akár a gazdasági egyesület titkárához, — ki egyszersmind a szakosztálynak jegyzője is, — fordulni, s ők a legnagyobb készséggel nyújtanak felvilágosítást.

B.-Csaba, 1892. november hó.

Zlinszky István,
sz. oszt. jegyző.

Dr. Zsilinszky Endre,
sz. oszt. elnök.

Felelős szerkesztő:
STEINBÉLA.

Laptulajdonos:
SZIKES ANTAL

Mária-czelli Gyomorceppék

Magyarországon minden gyomor-bélbetegség, vértelenkedés, és általában minden bél- és agyagbetegség, valamint: étvágytalanság, gyomorfájdalom, hasnyirokgyulladás, savanyú fejbőlés, hasmenés, gyomor- és bélbetegségek, valamint: a gyomorfunkciók helyreállítása, a gyomorfunkciók erősítése, a gyomorfunkciók tisztítása, a gyomorfunkciók megerősítése, a gyomorfunkciók szabályozása, a gyomorfunkciók gyógyítása, a gyomorfunkciók megelőzése, a gyomorfunkciók elleni védekezés, a gyomorfunkciók gyógykezelése, a gyomorfunkciók megelőzése, a gyomorfunkciók elleni védekezés, a gyomorfunkciók gyógykezelése.

Mária-czelli Gyomorceppék

A gyomorfunkciók gyógyítására készítették. A gyomorfunkciók gyógyítására készítették. A gyomorfunkciók gyógyítására készítették.

Szarvason: Bugyis Andor, K. Szt.-Mártonban: Szilárd, Károly gyógyszerárban.

H I R D E T É S E K.

Conac-quint-kivonat

Védjegy a cognac-punt kiv. számára.

Kitűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom a jónak bizonyult különlegességét.

Ara 1 kilónak (elég 100 liter cognac készítésére) 16 ft o. é. Készítési utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritusz megtakarítás

Érhető el felülmúlhatlan pálinka-erősítő-kivonatom által ez az italoknak kellemes, erőteljes ízét ad és csakis nála kapható. Ara kilónként 3 ft 50 kr. (600—1000 literre) használati utasítással együtt.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi essenciám: rum, szilvapálinka, törköly, fükeserű, valamint a létező likörök, szeszitalok ecet és borcsezet készítésére felülmúlhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Árjegyzék ingyen.

Egészséges gyártmányokért kezeskedem vállalom

Pollák Károly Fülöp

essenzia-különlegességek gyára PRÁGÁ-ban.
(Tisztes képviselők kerestetnek.)

Petroleum főraktár

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy az őszi idény beálltával szerencsés voltam egy oly petroleum beszerzéshez jutni a mely áru, az eddig drágán beszerzett

császár petroleumot
ugy minőségben mint árban pótolja

a., „KORONA“ petroleum.

Bátorkodom tehát a n. é. vevő közönség szíves figyelmét az alant jelzett előnyös petroleum árakra felhívni s b megrendeésükért eszedzni.

Tisztelettel:
Réthy Sándor.

Korona petroleum 1 liter	—	18 krajczár.
Szaloni „ 1 „	—	16 „
Belföldi „ 1 „	—	15 „

Hordóvételnél fél forint engedmény 20 százalék gönygysúly engedménnyel házhoz szállítva.

S Z A R V A S O N

Csakis a valódi „Korona“ petroleum a legjobb és szagtalan.

Kapható Réthy Sándor fűszer és csemege kereskedésében.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N.

ELVÁLLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDÁSZAT KÖRÉBE VÁGÓ MUNKÁKAT, ÚGYMINT
DÍZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,
ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDÉK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL
ÉTLAPOK, VÁROSIÉSKÜZSÉG H VATALOS NYOMTATVÁNYOK,
JEGYZÉKEK CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK tb.

Ugyitt egy jó házból való fiú tanoncznak felvétetik.

Minden hazai hírlapra és regényre előfizetés elfogadtatik.

Nyomatott Szarvason, a kiadó tulajdonos Szikes Antal könyvnyomdában 1892